

til stort Gavn for Sognets Beboere. Anskaffelsen af disse minorerede Kort vilde for hele Landet, efter den Beregning, jeg har ladet foretage derover, ikke beløbe sig til mere end 17,000 Rbd.

Den ærede Ordfører har fundet det meget urigtigt, at jeg har bibeholdt Bestemmelsen i Forordningen af 3die December 1819, om at Indenrigsministeriet skulde paasee, at Udstykningsen skeer efter hensigtsmæssige Figurer, men jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, at Enhver, der har fulgt Udstykningsen før og efter 1819, uidentvilt vil være kommen til den Overbeviisning, at den anførte Bestemmelse har gjort særdeles meget Gavn, og at det kun har været høist sjældent, at enten det kgl. Rentekammer eller Indenrigsministeriet har behøvet at negte en Udstyknings Bevilling paa Grund af en uheldig Figur. Nyttens af en saadan Bestemmelse ligger deri, at den eksisterer, deri, at der derved paalægges Landinspecteuren og Landmaaleren den Pligt at gjøre Bedkommende opmærksom paa, at der ved Udstykningsen skal tagttages, at Udstykningsen har en heldig Figur. Den ærede Ordfører har sagt, at i saa Fald maatte der ogsaa i Loven indeholdes en Bestemmelse om, hvad der skulde forstaaes ved en heldig Figur, men det ærede Thing vil vistnok være enigt med mig i, at det er umuligt ved en Lov at afgjøre, hvad der skal forstaaes ved en heldig Figur; thi det kommer aldeles an paa de locale Omstændigheder. Den ærede Ordfører meente, som sagt, at det vilde være umuligt for Indenrigsministeriet at træffe en rigtig Bestemmelse i det omhandlede Tilfælde, idet han navnlig anførte, at en Parcel paa Kortet kunde have Udseende af at være meget uheldig, uden at dog dette, paa Grund af Localiteterne, i Virkeligheden var Tilfældet, idet den tværtimod efter Localiteterne kunde være aldeles hensigtsmæssig; men jeg skal i saa Henseende bemærke, at man sandelig ikke behøver at have været Amtmand saalænge som den ærede Ordfører, for at vide, at det er Landinspectorens Pligt i saadanne Tilfælde, hvor en Figur seer uheldig ud paa Kortet, da i Anmærkningerne at oplyse om de Grunde, hvorfør den er udlagt saaledes, og naar denne

Oplysning gives i Anmærkningerne, saa vil ingen Indenrigsminister falde paa at forlange nogen Forandring. Jeg troer derfor, Bestemmelsen er hensigtsmæssig og gjør sin Nytte, og at det vilde skade, dersom den udgik af Loven.

Ordføreren: Jeg havde oprigtigt talt ikke ventet, at Bibeholdelsen af § 21 skulde blive fordret, naar det maatte indrømmes, hvilket jo ogsaa er skeet fra den ærede Indenrigsministers Side, at det er umuligt i Loven at foreskrive Regler for, hvad der skal ansees for „hensigtsmæssige Figurer“, og naar det altsaa er en ligefrem Folge deraf, at Ingen, der har opfyldt de til ham i Loven stillede Fordringer, kan være vis paa, at den af ham foretagne Udstyknings kommer til at staae ved Magt, men at der bliver den Muelighed tilbage at sjonne ad administrativt Veie, at denne Udstyknings paa Grund af uheldige Figurer skal kuldkaestes. Bliver det Tilfælde, saa er Lovens Hovedsædeme, at affstaae Bevillingssystemet, forfeilet, det bliver da umuligt at opretholde, hvad jo forøvrigt den høitærede Indenrigsminister indrømmede, at Ordet Approbation, Bevilling o. s. v. ene og alene sigter til at paasee, at de legale Betingelser ere blevne overholdte. Foraaavdt den høitærede Indenrigsminister har omtalt Udvalgets Bemærkninger om Kortvæsenet i Lovudkastet, kan jeg vel ikke give et stærkere Beviis paa, hvor liden Vægt jeg lægger derpaa, end ved ikke med et Ord at omtale samme, da der ikke derpaa er bygget noget Forslag, hvorover der skal afstemmes. Men efter den Forhandling ved Sagens indledende Behandling og navnlig efter den ærede Indenrigsministers Uttringer, har Udvalget troet at bunde undersøge ogsaa denne Side af Sagen, uagtet det ikke derpaa har støttet nogen som helst Indstilling, altsaa kun som Henstilling til Indenrigsministerens Overveielse. Hvad navnlig det Punkt angaaer, at man, hvor Udstykningskortene aldeles ere forkomne, kunde forelægge Copier af Matriculskortene til udtryffeligt Bedgaaelse, da kan jeg saameget lettere være enig med den ærede Indenrigsminister i, at det som en almindelig Forholdsregel ikke fortjener anbefaling, som Udvalget selv har sagt